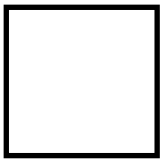

SLAGRUTAN

2009-1

SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET

Postadress: Skummedal 140 453 92 LYSEKIL

Tel.: 0523 - 662592

ww.slagruta.org

Plusgiro: 472895 - 2

Bankgiro 5879 - 1757

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

2009-05-20 i Säter

Hör av dig i god tid, så kan vi diskutera dina önskemål

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den 2009-05-25

ORDFÖRANDE

Agne Olausson
Skummedal 140
453 92 Lysekil
Tel. 0523 - 66 25 92
E-mail: ordf@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE

Rolf Heinemann
Hälsogränd 25
702 28 Örebro
Tel. 019 - 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@telia.com

KASSÖR

Paul Holmberg
Vikingagatan 7 C
533 31 Götene
Tel.: 0511-34 00 39
E-mail: pmh3904@yahoo.com

SEKRETERARE

Maud Strömbergson
Storgatan 89
464 32 Mellerud
Tel.: 0530 - 128 82
maudst@telia.com

LEDAMOT

Ansvarig för medlemsregistret
Anita Elmerfeldt
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 - 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT

Materialförvaltare
Rolf Kjellström
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 - 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT

webmaster
Göran Gustafsson
Eliselund
533 97 Götene
Tel. 0511-533 44
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANT

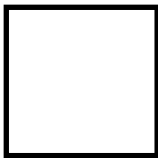
Regina Siuvatti
Bispbergs Herrgård
783 90 Säter
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@bredband.net

SUPPLEANT

Ulrika Örjas
Gussarvshyttan 37
783 92 St. Skedvi
Tel. 0225-421 77
E-mail: toowitch@hotmail.com

Här vill vi nästa nummer ha bild och namnuppgifter på den nye redaktören

EGONS FOND

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Paul Holmberg
Vikingagatan 7 C
533 31 Götene
Tel. 0511-34 00 39

Lars Carlsson
Box 322
701 46 Örebro
Tel. 019 - 32 00 80

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2009 gäller:(kr per år)

Medlemsavgiften: 220:-
Kr Utrikesboende
250:- Kr
Ungdomar tom 20 år: 80:-
Kr
Famijemedlem (utan tidning): 140:-
Kr
Årsavgiften halveras fr.o.m. 1. juli

Prenumeration: 220:- Kr / 4

Redaktörens rader:

Du kanske inte riktigt känner igen detta nummer av Slagrutan. Det kan bero på att det är en annan redaktör. Rolf Heinemann har varit tvungen att sluta och överlämnat till någon annan; och det blev jag. Det var viktigare för mig att få levererat Slagrutan i mars än att lära mig programmet Adobe PageMaker, som vi använder för att göra Slagrutan. Så därför; Reta Dig inte på alla missar

(Jag lyckas inte ens få samma typsnitt i denna ruta.)

Du som kan Adobe Page Maker, hör av Dig till mig så skall Du få förtroendet att göra nästa Slagrutan. Det är låg timpeng men tänk på ÄRAN.

Jag skriver som före redaktören att redaktören tar hand om och publicerar det material som kommer redaktionen tillhanda.

DU SOM MEDLEM SKRIVER
REDAKTÖREN PUBLICERAR.

Till några artiklar/inlägg i detta nr av Slagrutan finns inte författare angiven. Det beror på att jag inte vet eller slarvat bort det. Hör av Dig så skall jag tala om det i nästa Slagrutan.

Agne Olausson, tillf..red.

S L A G R U T A N

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material. Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

I detta nummer:

Sida

Adresser, styrelse

2

Redaktörens rader

3

Innehåll

3

Ordföranden tar ordet

4

Konvent

5

Årsmöte

5

Slagrutekraften hos en healer

6

Etikruta

8

Visionärt arbete

9

Foton

10-11

Vad ligger bakom slagrutan

12

Det finns hopp för mänskligheten

17

Slagruteföreningarna

18

Kontaktsidan

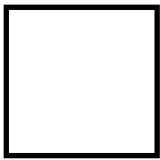
19

Böcker

20

Omslagbild: Stella och morfar.

Foto: Ulla.

ORDFÖRANDEN TAR ORDET

Vintern är här och har förmodligen gått igen när Du läser detta och

jag befinner mig i Brasilien på Casa de don Inatio hos João Teixeira da Faria som det står om längre fram i tidningen. Inte för att jag har några större skavanker som behöver repareras utan för att jag hörde ett föredrag om honom: ”Dit skall jag”, sade det inom mig. Det blir förhoppningsvis en skön viloperiod efter att ha gjort denna Slagrutan. Det är kanske inte något större arbete att göra en Slagrutan; Ifall man kan det. Ny dator. Vista i stället för XP. PageMaker som jag aldrig träffat på. Värre kan det knappast bli. Men jag har lärt mig mycket. Slagrutan blev som Du har fått den nu. Eventuella anmärkningar kan Du kasta i papperskorgen. Tips och material till nästa Slagrutan kan Du sända till mig eller sekreteraren. Det är ju så att Slagrutan är allas vår tidning.

På första sidan ser Du mig tillsammans med det ljuvligaste som finns. (Så säger naturligtvis alla far- och morföräldrar). Bilden får mig att fundera på: När är vi för gamla? Hur skall vi engagera de unga? Och hur unga kan de vara? Blir det någon nästa slagrutegeneration? Behöver vi be föräldrar om lov innan vi talar med barn och ungdomar och de esoteriska energier och kunskaper vi har? För ett par år sedan var medelåldern 61 år för de medlemmar som vi hade ålder på. Behöver vi föryngras oss? Kanske det är bra som det är?

Det är i alla fall fullt klart att vi måste bli flera. Just nu (4 mars) är vi drygt 400 som betalat medlemsavgiften. Det brukar bli en del till som betalar medlemsavgiften inför konventet men JU FLER VI ÄR JU STÖRRE RESURSER HAR VI och ju mer kan vi göra.

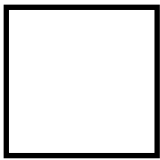
Det finns många som känner till ”våra energier” men som inte är intresserade. Det finns också många som är intresserade av ämnet men som inte känner till oss. Tala om vad Du sysslar med. Visa. Låt prova på. Det kanske kan ge en ny medlem. Och varför är det så viktigt? Vi måste ha ett visst antal medlemsavgifter för att kunna trycka och distribuera Slagrutan, för att kunna hålla verksamhet i gång inom SSF och för att kunna utvecklas. VAR OCH EN--EN NY MEDLEM och vi får resurser till bättre Slagrutan och bättre verksamhet UTAN ATT BEHÖVA HÖJA MEDLEMSAVGIFTEN.

I Slagrutan nr 51 ställde Nordiska Muséet en del frågor om slagruta. Vi, alla SSF:are, har tillsammans en mycket stor kunskap och erfarenhet.- Men hur mycket? Till att börja med: Skriv en notis till oss ”Varför jag blev rut-

gängare”. Eller ”Mitt bästa slagruteminne” eller under någon annan trevlig rubrik. Vi kommer att publicera i Slagrutan efter hand. Eftersom Nordiska Muséet får Slagrutan så får de också ytterligare uppgifter till arkivet. Det finns många ”slagrutegubbar” i landet. Har Du någon om Din närhet så intervjuva honom/henne och skriv en notis till Slagrutan. Några foton till är inte fel. Arvodet? Äran!

ÄR DU FULLÄRD? Då kan Du sluta läsa här. Vi andra kan fundera på: Skall vi ha några kurser/utbildningar förutom på konventet? Nybörjare. Vatten. Healing. PSI. Fördjupning. Fornminnen. Nya energierna. Hjälpmedel. AGS. Vi provade förra året med helgkurser till lågt pris. Intresset var inte så stort så de flesta frick ställas in. Resorna kostar ju en hel del. Kanske vi kan göra kurser lokalt. Det är bättre att en lärare reser än många deltagare. Anmäl Ditt utbildnings/informationsintresse till sekreteraren. Blir det 7-8 st i en region så gör vi träffen där.

På sidan 12 har vi lagt in en längre artikel över två nr av Slagrutan. Vad tycker Du om den? Skall vi fortsätta med längre artiklar? Du kan ju också tala om vad tycker skall vara med i övrigt.

Konventet 2009 i Säter

Skriv in det redan nu i Din kalender.
Som vanligt 4 dagar i Kristi Himmels-

färds-helgen **21-24 maj**

med årsmöte lördag 23 maj 2009
i Folkets Hus, Säter

Korta kurser: Frekvensmätning, Feng Shui, Pendling och kartpendling, Mentalvårdsmuséet Naturväsenkurs, Interdimensionella resor, Mindfulness, Vattensök. Runornas Läkande kraft, Kinesologi.

Föredrag och utfärder: Naturväsen i Säterdalen Trumresa med schaman, Erfarenheter av andar, spöken, inplantat, svart magi m m, Sädscirklar; Utflykt till Silvbergs gamla gruva, Forskning på fästingar, Dagens näringssituation, Aqua Ligo.

Detta är ungefär vad konventsdagarna kommer att innehålla. Slutligt program kommer tillsammans med inbjudan och kallelse till årsmöte i separat försändelse. Där kommer juu alla priser och annat viktigt att finnas med.

Vi kommer att hålla till i Folkets Hus i Säter med gott om plats i biosalongen. Vi äter på samma ställe men bor på olika platser i Säter.

Regina och Ulrika har hittills gjort ett bra arbete och jag är övertygad om att detta blir ett konvent som är av intresse för alla.

Kallelse till årsmötet 2009.

Svenska Slagruteförbundets medlemmar kallas till årsmötet 2009 lördagen 23 maj i Folkets Hus i Säter. Sedvanliga årsmötesförhandlingar. Verksamhetsberättelse, ekonomisk berättelse, propositioner med mera kommer att sändas ut i separat försändelse i god tid före mötet.

KAN KRAFTLEDNINGAR SKADA.

Under kraftledning är marken mindre dyr så där är det lämpligt att bygga skolor och förskolor. Den elektromagnetiska strålningen från kraftledningen är hög. Barnen dör inte av detta eftersom de hinnerr ut i yrkeslivet innan skadorna visar sig. Inkubationstiden är c:a 20 år. Uppladdningen kan hjälpa till att skapa elallergi, eftersom vi bara tål en viss mängd strålning innan elallergin inträder. Detta är ju fel eftersom elallergi inte finns, enligt läkarvetenskapen. Det är "bara" psykiskt. Eftersom de inte finns utan bara är inbillning så finns ju ingen anledning att indikera eller mäta energierna. En kraftledning påverkar människor och djur upp till 500 m på var sida = 1 km.

Är detta riktigt? Kontrollera i Din kommun.

AO-n

AGERA

På årsmötet behöver väljas

ORDFÖRANDE

REDAKTÖR

STYRELSELEDAMOT

ERSÄTTARE.

Vem vill Du ha med?

Tala med valberedningen. Samman kallande är Jan Fahlgren i Götene, tel 0705 34 60 65.

Ring honom om Dina förslag.

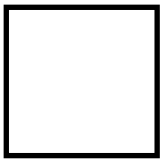
Ett klipp ur Gästboken på våra nätsidor www.slagruta.org.

Nummer: 28

Jag letade kabel (före grävarbeten) varje sommar under 15 år med hjälp av 2 L-formade metalltrådar.

Hårdlödningspinnar (brons/mässing) verkade fungera bäst.

Jag använde också elektroniska sökare, men dom var för känsliga för dom kraftiga elektriska fält som omger en spänningssatt kabel. Med pinnarna kunde jag plocka en 5 mm blykabel (telefon) bara en halvmeter från en högspänningskabel. Pinnarna fungerade inte alls på min kollega, till hans stora besvikelse. En gång gick jag en sträcka på 75 meter för att hitta en kabel, ungefär halvvägs fick jag ett starkt utslag, jag spakade lite i mossan, och upp kom ett gammalt sågblad, så nog fungerar det på metall. Kompisen frågade om jag kunde hitta vatten, vilket jag aldrig provat. Hans morbror kunde, och vi upprepade vad han hade gjort, en sälklyka fick bli första försöket, och jag fick utslag på samma ställen som hans morbror. Ett var en dräneringsslang ungefär en halvmeter djupt, på det andra stället grävde vi, och efter 3 meter kommer vatten. Nu var det för mycket järn i det för att använda till matlagning och tvätt, så det fick bli 200 meter slang till närmaste stadsvatten.

Slagrutemätningar av kraften hos en andlig healer

År 2004 fick jag höra talas om den brasilianske healern João Teixeira da Faria (på engelska kallad John of God) och kom att i november tillbringa tre veckor vid hans behandlingshem Casa och fick då uppleva många märkliga saker.

João genomför där medicinska operationer utan någon narkos men patienterna känner inte någon smärta. Han använder inga desinficeringsmedel och trots detta uppstår det aldrig några infektioner eller andra skador. Operationerna går snabbt och blodförlusterna är ringa. Han har hållit på med detta under mer än fyrtio år, behandlat över femton miljoner personer. Vissa behandlingar utförs öppet inför alla och han har iakttagits av läkarteam och andra som kunnat konstatera att han verkligen genomför medicinska ingrepp – fast ingen kan förklara helt hur han gör. Han anses av många vara den starkaste mediala nu levande healern i världen.

Man vet att han inkorporerar flera andliga väsenden som hjälper honom att genomföra sina operationer och som ger honom hans märkliga förmågor. Den erfarne slagrutegångaren Lloyd Youngblood har mätt på João i samband med att han tar in dessa väsen och just detta kan ha intresse för denna läsekrets.

Nedanstående är ett utdrag ur en bok om detta fenomen av amerikanskan *Josie Raven Wing* som även ordnar gruppresor till det andliga behandlingscentret i Abadiânia.

Slagrutemannen Lloyd Youngblood

Lloyd är själv en handledare för healers och lever i USA där han under flera decennier lärt sig av andra duktiga healer och studerat olika metoder för botande.

Lloyd har sedan länge haft ett livligt intresse för det metafysiska, trots att hans akademiska bakgrund ligger inom historia, samhällskunskap och företagsledning. Han började inte med healing förrän i början av 70-talet då han var 50 år. Dessutom är han medlem i en professionell slagruteförening och använder slagrutan för att mäta folks aura och andra energifält.

Det var i mitten av 80-talet som Lloyd träffade João när författaren Bill Cox inbjöd honom att följa

med på en resa till Brasilien där de skulle undersöka olika andliga helare. João var då en av dem de skulle besöka. På den tiden reste João omkring hela tiden och Lloyd och Bill kom att möta honom i många städer där han tog emot stora folkmassor dagar och nätter i rad, ibland blev det tiotusentals personer under flera dagar. Helt förståeligt kände sig João ofta uttröttad och Lloyd fick då vid många tillfällen ladda honom med energi när dagen var till ända vilket João tacksamt tog emot.

Energifält i vatten

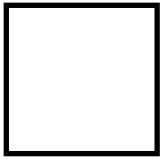
Det var också Lloyd som inspirerade João att börja välsigna vatten vilket sedan dess är en del i behandlingarna vid Casa. Lloyd hade sett João välsigna vatten för att sedan använda det i sitt arbete med att bota patienterna. Han beslöt sig för att efter en session mäta energin i det välsignade vattnet med slagrutan efter att fått tillstånd att göra det.

Han mätte först energifältet i en flaska med vanligt vatten och när han mätte med slagrutan fann han att fältet gick cirka tre till fem centimeter utanför flaskan. Sedan bad han João att hålla flaskan mellan sina händer och föra över sin egen personliga energi till vattnet. Energifältet ökade då till mellan 12 till 15 centimeter. João övertogs sedan av ett väsende och höll om flaskan en gång till. Då ökade fältet så att det räckte mellan 1,5 och 3 meter från vattnet vilket är osedvanligt mycket. Sedan Lloyd observerat detta föreslog han att João skulle välsigna vattnet när han övertagits av ett väsen och använda detta för att bota folk.

Det var vid denna resa som Lloyd såg hur väsendena som övertagit João genomförde en mängd fysiska operationer då de tog bort tumörer och andra saker från patienterna. Både Lloyd och Bill blev kraftigt påverkade av vad de såg på samma sätt som många andra blivit under åren.

Joãos energifält

Under en följande resa mätte Lloyd Joãos energifält både före och efter det att han inkorporerat ett väsende. João ensam hade ett energifält som räckte ut 5 till 6 meter, något som är normalt för en frisk person. När João sedan övertagits av ett väsen ökade energifältet till över 10 meter vilket visar att ytterligare ett kraftfullt energifält hade tillförts till Joãos fält.

Hösten 1999 gjorde Lloyd ytterligare en resa till Brasilien för att träffa João och Josie råkade vara där samtidigt utan att då träffa honom personligen. Däremot kunde hon köpa en videoinspelning av ovanligt slag där han spelar en nyckelroll. Här följer en utskrift från inspelningen:

Lloyd är på scenen tillsammans med João och säger: "För tretton år sedan tog man ett foto av João när han helar mig. På bilden kan man se mig helt klart men där João står finns bara ljus. Jag ger honom en kopia av denna bild som en gåva."

Lloyd mätte sedan João's energifält före och efter att han övertagits av ett väsen. Det visade sig att João's aura sträckte sig drygt 1,5 meter från kroppen. Därpå mätte Lloyd fältet på en av patienterna som stod på scenen och väntade på ett kirurgiskt ingrepp. Den mannen hade en aura på mindre än 30 cm från kroppen.

Sedan tog João in flera olika väsen efter varandra och Lloyd mätte var och ens aura med slagruta. Den första var själve St Ignatius av Loyola vars aura räckte mellan 10 till 12 meter från kroppen på João. Därefter mätte han när Jose var inkorporerad och då var auran något mindre, jämförbar med doktor Augusto de Almeidas strålning. Han hade ett unikt tillfälle att kunna mäta auran när Kung Salomon tagits in av João för då var auran större än på något annat väsen. Doktor Oswaldo Cruz aura slutligen var något mindre än den som uppmätts för Jose och doktor Augusto. Skillnaden mellan den största och den minsta auran var endast omkring en meter.

När Josie talade med Lloyd om mätningarna berättade han att den största aura han någonsin registrerat för João när han övertagits av sina väsen hade uppmätts vid ett av hans besök hos honom på 80-talet. Då hade han uppmätt João's aura till över 20 meter från hans kropp. Samtidigt hade Lloyd mätt på en patients energifält före och efter det han genomgick en synlig operation. Patientens energifält hade då ökat

från att före operationen varit i stort sett noll till 22 meter efter ingreppet. Lloyds kommentar var: "Jag kan inte begripa hur den för mig okända ökningen av denna osedvanligt kraftfulla komponent har skett. Möjligen så avsåg den i verkligheten energin hos flera väsenden just då plus João's aura plus klientens inspirerade hopp och böner."

Trons inverkan på healing

På frågan om vad han ansåg om hur tron inverkade på effekten av helandet, berättade Lloyd att enligt hans erfarenhet så var det tron som var det avgörande

- S L A G R U T A N

– åtminstone på den healingverksamhet han ägnade sig åt – och då i synnerhet om patienten var medveten om att Lloyd arbetade på honom. Detta oberoende av om de satt emot varandra eller om det var en telefonsession. I båda fallen känner han inom sig att förtröstan och tro är mycket viktiga för att lyckas, medan negativa tankar och tvivel verkligen bromsar botandet.

Någon gång har folk emellertid bett Lloyd att arbeta på vänner eller medlemmar i familjen som aldrig själva skulle boka in ett möte med honom, därför att de är så skeptiska till andlig healing. I dessa fall, där klienterna inte är medvetna om att han hjälper dem, har han dock lyckats att bota dem i cirka 60 % av fallen vilket är en mycket hög framgångsprocent. Han säger att för sådana människor som är utan tilltro, som är tvivlare, kan han komma runt deras medvetna sinne och telepatiskt kontakta deras undermedvetna på ett sådant sätt att det accepterar healingen.

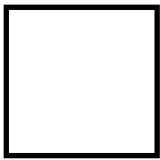
Ingen healer kan alltid lyckas

När Josie frågade om det var något annat som kunde påverka effekterna i arbetet med andlig healing, nämnde han att själens syfte här på jorden kan inverka på om man blir botad eller inte. För vissa människor har exempelvis själen valt sjukdom eller en skada som ett sätt att lära sig och utvecklas här i livet. En själ som har fullföljt syftet med sitt liv är fri att lämna den fysiska kroppen på något sätt, det kan vara via sjukdom eller vid en olyckshändelse eller något annat.

Lloyd anser också att sjukdom inte är något som Gud skapat utan snarare är det något som vi människor själva skapar som en del i livets olika stressande situationer. Denna stress kan ha sin rot i emotionella problem och trauman från barndomen. Men han har också erfarenhet av att några av de sjukdomar och skador vi lider av kan ha sin rot i tidigare liv. I sådana fall har han förmågan att se tillbaka genom klientens tidigare liv för att söka den egentliga orsaken och därefter arbeta mer effektivt och bota honom.

Om vi nu går tillbaka till den andliga healingen anser Lloyd sammanfattningsvis att ingen healer kan lyckas till 100 % hela tiden, men att en god healer kan lyckas till 80 %. Eftersom det vid Casa saknas en systematisk organisation med daglig dokumentation och uppföljning av fallen så vet han inte hur stor procent av João's patienter som botats.

Den enda statistik som man har hittat på João's botandeprocent härrör sig från en bok på portugisiska där ett otal människor blivit intervjuade sedan de

sedan de behandlats vid Casa. Därvid sade sig 90 % av dem som behandlats vid Casa att de kände att det varit till nytta.

Utdrag ur boken *The Book of Miracles – The Healing Work of Joao de Deus* av Josie Raven Wing ISBN 0-7596-8982-2, sidorna 134 – 137.

Referens: *Curas paranormais realizadas por João Teixeira da Farias*, av Alfredina Arlete Savaris, Curitiba-Pr 1997, på portugisiska.

Mera etik. Funderingar av okänd

Många gånger har jag pendlat saker som jag borde ha låtit vara och likaledes har jag låtit bli att pendla saker och ting som jag borde ha undersökt. Jag fortsätter dock redo att riskera nya misstag och angelägen om att dela dem med mina gelikar för vad det är värt.

Här kommer en lista med de tio fallgropar som mest plågat och förvillat mig under åren.

1. Jag måste göra klart för mig att personen som ger uppdraget och uppdraget självt är seriöst och äkta (uppriktig)
 2. Jag kommer att definiera problemet
 3. Jag kommer att ställa frågan så precist och komplett jag kan.
 4. Villkoret för att jag ska kunna göra någonting är att jag får JA på frågorna:
Får jag - Kan jag - Är jag redo?
 5. Jag ska välja det redskap som lämpar sig bäst för detta specifika ändamålet.
 6. Jag känner av platsen preliminärt innan jag går till platsen.
 7. Jag kommer att arkivera dessa tidigare fynd (se 6) kvantitativt och kvalitativt.
 8. Jag kommer att göra en andra mätning på plats, utan referens av tidigare mätningar.
 9. Jag kommer jämföra preliminära och faktiska mätningar på plats och ge en detaljerad rapport till klienten och behålla en kopia för mig själv.
 10. Jag kommer göra så gott jag kan utan att jag gör anspråk eller lova succé.
- Dessa tio beslut har hjälpt mig att stanna kvar på spåret under åren, genom de många utmaningar en slagruteman/kvinna stöter på. De har hjälpt mig hantera ovisshet och stress.

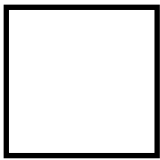
En kort kommentar till alla punkter på listan kanske är på sin plats.

1. Om man inte är tillfrågad, eller frågan är inte seriös för att uppfylla ett verkligt behov, så är det slöseri med både tid och energi och är en skymf mot mig själv och konsten
2. Ofta behövs en serie frågor för att klargöra storleken av problemet innan något görs. Problemets art och omfattning måste vara helt klart uppfattat för alla inblandade.
3. När problemets storlek är klart omskrivet ska detta komprimeras till en tydlig, lättförståelig fråga som kan besvaras med JA eller NEJ.
4. Får jag – syftar till lämpligheten vad man vill göra
Kan jag – syftar till en egen kompetens på det specifika området
Ska jag (Är jag redo)-syftar till rätt tid (mognad-närvaro)
5. Det gäller mer än personligt företräde här, en pendel är inte lika tillfredställande som en pekare för att känna av gränsen och kartlägga energilinjer på plats. Och en slagruta är vanligtvis till större hjälp när man vill veta djupet, bredden eller strömriktningen.
6. En minuts pendlande i ensamheten är värd en timme på plats med sällskap. Det ger inte bara en preliminär ide om vad det handla om. I lugn och ro blir man inte påverkat av skeptiska reaktioner, tankar eller kommentarer.
7. De preliminära resultaten är till hjälp att kontrollera situationen även om uppgifterna skulle ändras på plats.
8. På plats mätningarna, vare sig de stämmer överens med de preliminära eller ej, bör vara rådande.
9. En kopia av fynden bör behållas som framtida referens och återblick. Orginalet bör ges till klienten.
10. Gör man inga anspråk på att alltid lyckas, kan man inte heller skyllas efteråt.

(antingen har jag inte fått reda på eller så har jag slarvat bort författaren. Inlägget är dock viktigt.)

SOVER DU DÅLIGT IBLAND?

Sover Du dåligt ibland? Kanske du drabbats av den så kallade "mångalenskapen". Vid nymåne och fullmåne jämnas energierna i gitternäten ut en stund så, att annars fria områden blir energirika en stund och det kan påverka din sömn.

Visoner

1) Visionärt arbete handlar om att föra samman parallella verkligheter, knyta an till andra varelser och skapa optimism inför framtiden.

2) En vision inspirerar till att ge mening till tidigare händelser, låter oss ana vad som ligger framför oss och inspirerar till att göra kloka val i nuet.

3) Visionära processer utgår från en inre längtan efter att sätta in sitt liv i ett större sammanhang, att fördjupa förståelsen för dualitetemas dynamik och att acceptera många sanningar.

4) En vision är summan av våra mentala, emotionella, fysiska och själsliga ambitioner.

5) En vision är något jag vill vara, göra eller ha under en period av mitt liv.

6) Visioner är berättelser om varifrån vi kommer, var vi befinner oss just nu och vart vi kan tänkas vara på väg in i framtiden.

7) Visionsarbete är som att lägga pussel utan lock, men med en känsla av att man är på väg att finna hömbitarna.

Classe Waltin

Så säger jag till Er efter mina forskningar om atomerna följande:

Det finns ingen materia i sig!

All materia uppstår och existerar endast genom en kraft som sätter atomdelarna i rörelse så att det bildas och sammanhålls till det minsta solsystemet.

Materia i sig existerar inte.

Det finns bara den livgivande, osynliga, odödliga Anden som ursprung av materien, som jag inte är rädd för att kalla Gud.

Max Planck

1858-1947 har porten till den förlorade eller glömda andens värld för mänskligheten.

Slagrutemannen gick andaktsfull över kloaken, Sälkvisten skalv i hans händer, kraften var svår.

Rätt som det var slog den ner, har man sett på maken.

Nu vet vi var avloppet går.

Alf Henriksson, Rim och reson 1995

Skärpning eller tänk om.

Träffarna som ordnas av ideellt engagerande personer är nödvändiga för slagruteförbundets fortlevnad. Den största delen av deltagarna är nöjda

efter dagarna tillsammans med folk som har samma intresse.

Men det finns ett litet men och det är att en del inte har förstått vad vi/de håller på med. Det är inte bara nya medlemmar, utan även sådana som har varit med i många år, som inte har fattat att det är energier som vi styr och ställer med.

Med tanke, ord och handlingar påverkar vi energierna i luften och kanske även i jorden. Våra tankar kan skapa bra eller dåliga energiströmmar. Allt för många deltagare handlar på ett sådant sätt att det föder negativa tankar hos andra deltagare. Det är folk som inte kommer i tid till föredrag och andra aktiviteter.

Vid träffen i Sölje var det folk som kom 15- 20 minuter för sent. Trettio personer fick alltså sitta och vänta. Det är väldigt dåligt gjortav dessa som inte behagar komma i tid. Dels visar det på nonchalans mot arrangörerna om har lagt ner många timmar på planeringen inför mötet och dels kan föredragshållaren, som står och väntar, uppleva detta som om detta han har att säga är ointressant. Han/hon kanske gör ett sämre jobb.

När folk börjar bli irriterade skickar de ut dåliga energier. Det är sådant som alla bör tänka på då vi träffas.

Men för allt i världen, gå inte och reta er på dessa (sölpellar), de är antagligen inte medvetna om vad de ställer till med. Förlåt dem i stället och sänd kärleksfulla tankar till dem. Varför? Jo, för annars skadar ni er själva om ni fortsätter att gå och reta er på deras beteende. Jag själv skall lägga detta bakom min från och med nu...

Svante Lindström.

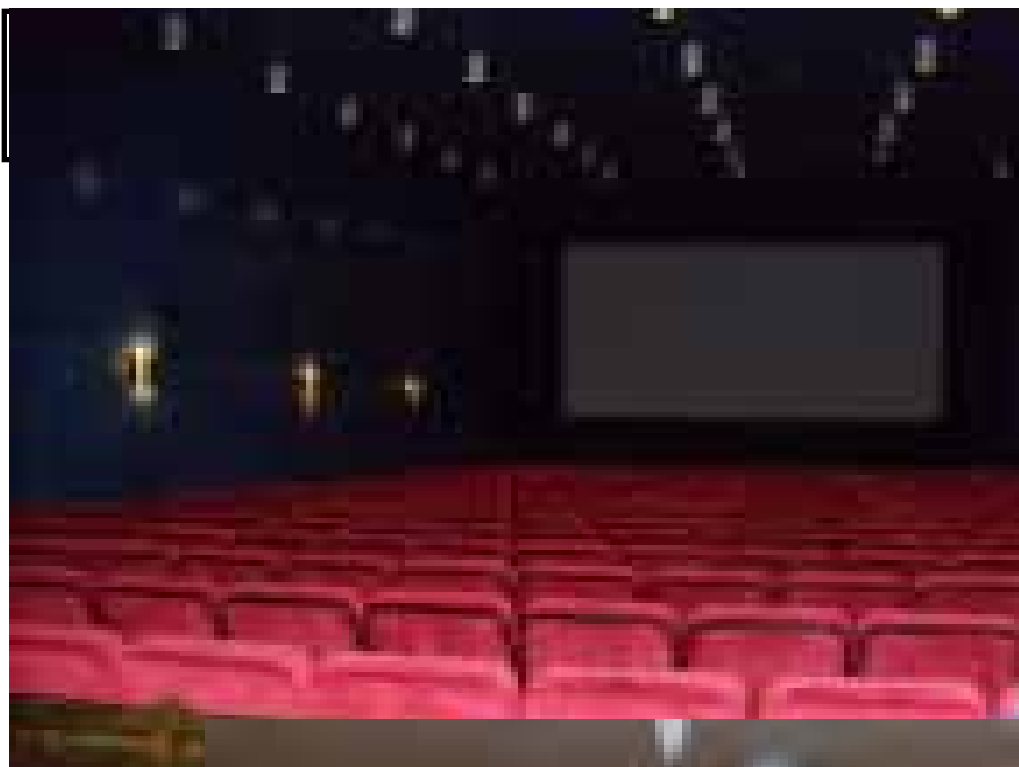
Spännande helg i Sandefjord 17-19 april-09.

Er du intressert i å få mer info eller å få påmelding skjema, send mail/sms/ring, eller gå inn på hjemmesiden:

www.kursogferie.com

Åse Hille

asehille@c2i.net Mobil 92489594

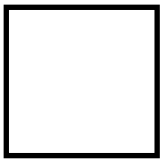

Mötesplatsen för konventet.

Vi förfogar över hela Folkets Hus i Säter.

Överst: Biosalongen.

Nederst: Anita kontrollerar matavdelningen.

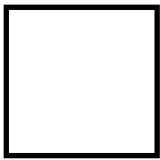
The Pyramid of Peace and Water

7

Visst jobbar styrelsen; men inte så ofta. Här är styrelsen under arbete i Reginas kök .

Vad ligger bakom slagrutan?

Denna artikel skrev Gunnar Lybeck (1881-1961) efter många års ingående forskning av hur slagrutan fungerar. Artikeln publicerades i i

nummer H:2 1952 av tidskriften Grundförbättringar som gavs ut av Sveriges Geologiska Förbund.

Vad ligger bakom slagrutan?

Av civilingenjör GUNNAR LYBECK, Stockholm

Försök med slagrutan

Mystiken kring slagrutan har alltid intresserat mig och sedan jag sett en slagruteman taga ut en brunn och angivit djupet under markytan för vattenförekomsten och detta visade sig stämna, blev jag i hög grad slagrutetroende. (A. - Bokstäverna hänvisa till förklaringarna i slutet av uppsatsen). Jag beslöt mig då för att vid första tillfälle närmare studera problemet, men som jag själv saknade varje handlag med slagrutan och det inte lyckades mig att finna någon slagruteman, som var villig att ställa sig till förfogande för några mer omfattande försök, kom det att dröja länge innan planen kunde realiserar.

Emellertid fick jag sommaren 1949 besök av min son på mitt sommarställe på västkusten. Denne visade sig redan som pojke ha slagrutetalang, och vi började gemensamt leta efter slagrutepunkter i terrängen. Vi kom därvid att passera ett fält där jag visste att ett täckdike gick fram, ett förhållande som emellertid var obekant för min son. Då han gick över diket gjorde rutan utslag (B). Jag gjorde också ett försök, men utan resultat. Vi gjorde nu experimentet att båda samtidigt hålla i rutan, han med höger och jag med vänster hand, och då fick jag ett påtagligt bevis för med vilken kraft rutan reagerar. Jag fortsatte därefter på egen hand, och så småningom började rutan ge utslag.

Efter ett par dagar lyckades jag fastställa ett par markerade slagpunkter i terrängen, vars existens kontrollerades av min son (C). Jag ansåg mig nu vara slagruteman och började på allvar mitt planerade undersökningsarbete. Jag vill förutskicka, att jag då icke läst annat om slagrutan än vad jag uppsnappat i dagspressen, kompletterat med vad jag kunnat inhämta av ett eller annat radioföredrag samt vid samtal med slagrutemän, varför jag beslöt mig för att börja mina undersökningar från grunden.

Utgående från de tvenne slagpunkter jag uppspåret, började jag nu att över dessa prova olika slags slagrutor. Först skar jag klykor av olika träslag, vilka alla fungerade ungefär lika bra. Sedan försökte jag en gammal torr men elastisk klyka, vilken emellertid inte reagerade (D). En klyka av metalltråd gav utslag, men låg sämre i händerna än träklykor. Därefter band jag samman tvenne spön så att de bildade en klyka, och den fungerade lika bra som en naturvuxen sådan. Sedan borrade jag två hål i en torr träklots, i vilka två spön fastkilades, så att det hela bildade en klyka. Denna visade sig emellertid inte fungera.

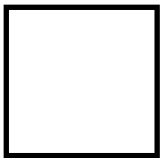
Nu hade jag funnit vad jag sökte, nämligen en klyka som lämpade sig för experiment. Jag kallade den »noll-ruta». Det visade sig, att om jag doppade träklotsen i vatten, fungerade rutan, men när den åter torkat gav den ej utslag. Förband jag spöändarna, som fastkilats i träklotsen, med en sytråd, visade sig detta icke inverka på rutan, men fuktade jag tråden med vatten slog den. Ersattes sytråden med en koppartråd slog rutan. Här skymtade en analogi med den elektriska strömmen som var hoppingivande. Jag fortsatte mina experiment med noll-rutan och stack in tvenne nålar genom fina hål i spöändarna intill klotsen, så att de berörde varandra med spetsarna. Rutan slog. Skildes nålarna åt ett par mm fortsatte rutan mot förmodan att slå. Först vid ca 10 mm avstånd reagerade inte rutan längre. Likheten med högspänningsteknikens gnistgap var påtaglig.

Utbildad som elektroteknisk ingenjör följde jag dessa fingervisningar och började tillämpa andra inom elektrotekniken förekommande anordningar. Jag försåg sålunda spetsen på noll-rutan med en nedhängande antenn av järntråd ca 1 m lång. Rutan slog med förut oanad kraft (E). Då antennen var något för lång så att den berörde marken när rutan gjorde utslag, krökte jag upp den nedre ändan en bit. Då vägrade emellertid rutan att slå. Jag drog härav den slutsatsen att ett fluidum, eller vad det kunde vara, strömmade ut från den mänskliga organismen och fick rutan att slå om det genom antennen riktades mot jorden, men icke åstadkom någon effekt på rutan om det riktades uppåt. Anordnade jag en antenn på en av spöändarna så att den pekade uppåt, blev resultatet detsamma som vid nedhängande omkrökt antenn; rutan slog ej.

Vid försök med olika antennlängder visade det sig att längden inte spelade någon roll. Jag fick t ex samma resultat med en synål som med en meterlång antenn. I fortsättningen övergick jag därför att experimentera med nålar. Stack jag sålunda in en nål i spöändan intill träklotsen så att den pekade mot jorden, slog rutan. Stack jag däremot in två nålar bredvid varandra, reagerade till min förvåning inte denna. Här framträdde för första gången tvåtalet, som skulle komma, att spela en betydande roll vid mina fortsatta försök. Stack jag in en nål så att den pekade mot himlen, slog inte rutan, men däremot slog den, då två nålar användes. Detta tycktes tyda på någon sorts interferens, där en utsläckning av strålning ägde rum. Fortsatta försök visade att rutan slog för 1-3-5 etc. nedåtriktade nålar, d v s för udda antal nålar, men slog icke för 2-4-6 etc., dvs. för jämt antal nålar. Riktades nålarna däremot, uppåt blev förhållandet omvänt.

Ännu en del slagrutekonstruktioner undersöktes, men kunna här förbigås, då något i princip nytt ej framkom.

Under dessa många försök hade jag lärt mig att helt behärska rutan, och ansåg mig nu mogen ge mig in på spørsmålet vad som förorsakade rutans reaktioner. Givetvis ägnade jag mig då i första hand åt vattnet.

Första försöket gällde en hink med vatten, men detta gav 'intet resultat, som emellertid var väntat, då enligt samstämmiga uppgifter vattnet måste vara strömmande för att rutan skulle ge utslag. Försöket upprepades nu över en

bevattnings slang med rinnande vatten, men ej heller i detta fall reagerade rutan (F). Jag gjorde då en spiral av en ca 20m lång bevattningsslang i analogi med solenoiden inom elektrotekniken. Vatten påsläpptes, och rutan slog kraftigt. Stängdes kranen, varvid vattenströmmen avstannade, upphörde rutan att slå, men öppnades den blott så mycket att vattnet droppade, slog den åter. Jag var nu fullt övertygad om, att tron på vattenledning med slagrutans hjälp var berättigad. Efter detta resultat med vatten övergick jag till experiment med metaller.

En metallklump på bortåt 5 kg vikt gav utslag. Lika kraftigt reagerade 'emellertid rutan för en femöring, för en spik eller ett filspån av silver vägande bråkdelen av ett milligram. Detta tydde, på, att rutan reagerade för metallen som sådan, oavsett kvantiteten. Jag övergick nu till att göra försök med grafit. Ett blyertsstreck ritades på ett papper; rutan slog. Enligt vad jag ovan sagt borde den då även göra utslag för endast en punkt. Detta visade sig också vara fallet. Jag kom nu på iden att rita olika figurer på papperet. Fören cirkel slog rutan, likaså för ett hakkors, men inte för en kvadrat. En triangel gav däremot utslag. Satte jag två punkter på papperet vägrade rutan slå, och detsamma var förhållandet med dubbla cirklar, hakkors eller trianglar. För två kvadrater däremot reagerade rutan. Här dök åter det vid nålförsöken konstaterade ominösa tvåtalet upp (G).

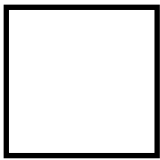
Jag fortsatte nu mina experiment med vattensolenoiden, och med utgångspunkt från elektricitetsläran placerade jag en järnklump i solenoiden för att utröna, om detta skulle medföra någon anmärkningsvärd effekt. Och det visade sig också verkligen vara fallet, om än icke vad jag väntat mig. Rutan upphörde nämligen att reagera. Ett kärl med vatten nedsänktes i solenoiden med enahanda resultat. Till min icke ringa överraskning verkade en papperslapp på vilken en cirkel ritats med blyerts på samma sätt. Däremot influerade inte en lapp med en kvadrat på solenoidens attraktion på rutan. Att observera är, att figurer ritade med bläck i alla avseenden voro helt neutrala, varför närvaron av grafit syntes vara väsentlig.

. För att utröna om det var horisontell eller vertikal strålning som influerade på solenoiden, placerade jag ett blyhagel i ett provrör, som sedan nedsattes i denna. Då glas tidigare visat sig vara isolerande mot strålningen, borde således endast en vertikal strålning under sådana förhållanden erhållas. Slagkraften försvann som väntat, men återkom om rörets öppning täcktes även papperslapp. Stack man däremot ett fint hål i papperslappen försvann den åter. Jag drog därav den slutsatsen, att här verkligen förelåg en strålning och nu gällde det att finna ytterligare bevis härför. Jag ansåg att ett viktigt sådant skulle vara om jag kunde påvisa, att strålen kunde reflekteras. För detta ändamål placerade jag provröret med blyhaglet i horisontellt läge, med öppningen täckt av det genomstungna papperet. Ett par

Ett par cm framför strålningsöppningen anbragtes en skärm i 45 graders vinkel så, att strålningen, om den reflekterades, kastades rakt uppåt. Vid försök med rutan ovanför reflektorn gjorde denna utslag, varav jag drog den slutsatsen att en reflex förelåg. Reflektorn flyttades först på en meters avstånd och rutan slog fortfarande. Sedan ställdes den på 50, 100 och upp till 500 meters avstånd från strålröret, och rutan reagerade med oförminskad kraft även på dessa avstånd. Allt tydde på att jag gjort en sensationell upptäckt. Jag förbättrade nu strålrörets konstruktion såtillvida, att blyhaglet utbyttes mot en liten kartongskiva försedd med en blyertspunkt, vilken placerades i rörets botten. Rörets öppning tillslöts med en kork som var genomdragen av ett glasrör, utdraget till en fin spets, för att minska strålspridningen.

Nu ansåg jag det vara på tiden att göra ett kontrollprov för att konstatera att självsuggestionen inte spelade mig något spratt. I denna avsikt utfördes följande prov. I ett av tre stycken omärkta kuvert inlades ett silverfilspån. Kuverten blandades och placerades ut på en neutral plan. Ett av kuverten reagerade för slagrutans och befanns också innehålla filspånet. En andra gång blandades kuverten och lades ut, och även nu utvaldes med rutans hjälp det kuvert, som innehöll silver filspånet. Att observera är, att ingen utom jag själv var närvarande vid detta försök. Med fullt förtroende för rutans tillförlitlighet fortsatte jag mina forskningar (H).

En dag, då jag provade rutans slagkraft framför ett strålrör, föll det mig in att undersöka, om denna ökades i proportion till antalet samtidigt använda rör. I denna avsikt placerade jag ytterligare ett rör vid sidan av det första och parallellt med detta. Resultatet blev emellertid, att rutan upphörde att reagera. Någon annan förklaring till detta förhållande, än att en utsläckning, sannolikt på grund av interferens, ägde rum, kunde jag icke finna. I sådant fall vore det kanske tänkbart att en förskjutning av rören sinsemellan i längdriktningen skulle kunna ge besked. En bräda försågs med tvenne längslöpande rännor, i vilka de båda rören placerades och i vilka de kunde förskjutas i förhållande till varandra. Det visade sig nu, att vid 38 cm förskjutning slog rutan, men då denna distans överskreds, upphörde den att reagera för att åter slå vid 2 X 38 cm osv. Av vissa skäl antog jag att rutan gjorde utslag vid noderna och att våglängden således var 76 cm. För mig var denna upptäckt kriteriet på, att jag verkligen hade med en strålning att göra, och jag blev så 1 nycket säkrare på min sak, som jag med två andra mätningmetoder kom till enahanda resultat (I).

Ett förhållande, som emellertid stred mot att strålningen var av t ex ljusets karaktär, var att den visade sig kunna ledas genom krökta glasrör eller gummislangar, och förhöll sig i detta avseende som en vätska eller gas. Om så vore förhållandet borde en

stråle, som injicerats tangentiellt på insidan av en ring, snurra runt i ringen åtminstone en stund på samma sätt som en vattenstråle. För att utröna detta klistrade jag ihop en remsa av kartong med ändarna, så att den bildade en ring och gjorde ett litet hål på sidan varigenom en tangentiell injektion med strålröret kunde företagas. Därefter placerade jag ringen på marken och provade hastigt med rutan över densamma för att söka hinna uppfatta en ev. reaktion. Detta lyckades över all förväntan. Rutan slog kraftigt. Den slog fortfarande efter 5 min., och slagkraften hade inte avtagit ens nästa dag! Ännu efter en vecka märktes ingen försvagning av densamma. Strålningsringen var uppfunnen, någonting till synes alldeles nytt inom fysiken. Strålningen kunde emellertid lätt förintas, antingen genom att man strök med fingret över ringens innersida eller vred ringen runt 1800. Samma resultat gav även tvåfingerbestrålning, "V-bestrålning", varom mera nedan. Ringarna kunde göras hur stora eller hur små som helst ända ned till ett par millimeters diameter, men resultatet i slagkraft blev oförändrat. En högst anmärkningsvärd egenskap konstaterade jag ifråga om dessa ringar. Om jag hade två stycken och injicerade nr 1, men inte nr 2, med strålröret samt placerade dem båda på ett par meters avstånd från varandra på marken, så slog rutan över nr 1 men ej över nr 2. Förde jag så ringarna tillsammans och åter skiljde dem åt, slog rutan över nr 2, men inte över nr 1. Slagkraften hade hoppat över från nr 1 till nr 2. Flyttades ringarna åter tillsammans hoppade slagkraften tillbaka till nr 1 igen osv. (J).

Jag började nu lägga an på långdistansstrålning. Hittillsvarande resultat var omkring 500 m, men jag ville göra försök på längre avstånd. Jag ställde in strålröret på en ca 4 km avlägsen ö, bebodd av ingenjör som var slagruteman och begav mig över till ön. Både på vägen dit och på ön slog rutan oavbrutet. Jag uppsökte ingenjören utan att nämna något om mitt ärende, räckte honom slagruteman och bad honom prova. Här finns inget vatten, så det går inte, fick jag till svar. Han tog emellertid rutan och gjorde ett försök. Den vred sig som en ål i hans händer, men han gav snart upp då han hade en dyrköpt erfarenhet av att platsen saknade vatten. Kort efteråt gjorde jag ett liknande försök tillsammans med en godsägare, som även hade hand med slagruta. Strålröret pekade på hans gård, honom ovetande, och rutan uppförde sig precis på samma sätt som för ingenjören, och han vägrade fortsätta, då han inte kunde få rutan lugn över områden, som han tidigare konstaterat voro vattenlösa (K).

Ett förhållande, som emellertid stred mot att strålningen var av t ex ljusets karaktär, var att den visade sig kunna ledas genom krökta glasrör eller gummislangar, och förhöll sig i detta avseende som en vätska eller gas. Om så vore förhållandet borde en stråle, som injicerats tangentiellt på insidan av en ring, snurra runt i ringen åtminstone en stund på samma sätt som en vattenstråle. För att utröna detta klistrade jag ihop en remsa av kartong med ändarna, så att den bildade en ring och gjorde ett litet hål på sidan varigenom en tangentiell injektion med strålröret kunde företagas. Därefter placerade jag ringen på marken och provade hastigt med rutan över densamma för att söka hinna uppfatta en ev. reaktion. Detta lyckades över all förväntan. Rutan slog kraftigt. Den slog fortfarande efter 5 min. och slagkraften hade inte avtagit ens nästa dag! Ännu efter en vecka märktes ingen försvagning av densamma. Strålningsringen var uppfunnen, någonting till synes alldeles

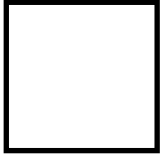
nytt inom fysiken. Strålningen kunde emellertid lätt förintas, antingen genom att man strök med fingret över ringens innersida eller vred ringen runt 1800. Samma resultat gav även tvåfingerbestrålning, "V-bestrålning", varom mera nedan. Ringarna kunde göras hur stora eller hur små som helst ända ned till ett par millimeters diameter, men resultatet i slagkraft blev oförändrat. En högst anmärkningsvärd egenskap konstaterade jag ifråga om dessa ringar. Om jag hade två stycken och injicerade nr 1, men inte nr 2, med strålröret samt placerade dem båda på ett par meters avstånd från varandra på marken, så slog rutan över nr 1 men ej över nr 2. Förde jag så ringarna tillsammans och åter skiljde dem åt, slog rutan över nr 2, men inte över nr 1. Slagkraften hade hoppat över från nr 1 till nr 2. Flyttades ringarna åter tillsammans hoppade slagkraften tillbaka till nr 1 igen osv. (J).

Jag började nu lägga an på långdistansstrålning. Hittillsvarande resultat var omkring 500 m, men jag ville göra försök på längre avstånd. Jag ställde in strålröret på en ca 4 km avlägsen ö, bebodd av ingenjör som var slagruteman och begav mig över till ön. Både på vägen dit och på ön slog rutan oavbrutet. Jag uppsökte ingenjören utan att nämna något om mitt ärende, räckte honom slagruteman och bad honom prova. Här finns inget vatten, så det går inte, fick jag till svar. Han tog emellertid rutan och gjorde ett försök. Den vred sig som en ål i hans händer, men han gav snart upp då han hade en dyrköpt erfarenhet av att platsen saknade vatten. Kort efteråt gjorde jag ett liknande försök tillsammans med en godsägare, som även hade hand med slagruta. Strålröret pekade på hans gård, honom ovetande, och rutan uppförde sig precis på samma sätt som för ingenjören, och han vägrade fortsätta, då han inte kunde få rutan lugn över områden, som han tidigare konstaterat voro vattenlösa (K).

Jag skulle med tåg bege mig från västkusten till Stockholm och beslöt mig nu för att skaffa mig visshet om, hur långt strålröret var effektivt. Röret inriktades på Stockholm, och jag gjorde då och då försök ombord på tåget, där rutan slog oavbrutet och med osedvanlig kraft ända fram till bestämmelseorten. Innan jag avreste hade jag träffat avtal med en man, att han skulle avstänga röret kl. 14 påföljande dag, och till dess stod rutan inte att hejda. Fem eller tio minuter över kl. 14 upphörde emellertid rutan att slå, och sedan var allt normalt igen (L). Bland andra försök jag gjorde var att undersöka om rutan slog för levande varelser, människor, hundar etc. Detta visade sig i regel vara fallet. För att fastställa om den mänskliga organismen avgav någon »emanation» e. d., höll jag ett provrör med öppningen nedåt över ett uppsträckt finger. Över ett sådant rör slog sedan rutan. Att frigöra röret från denna emanation, eller vad det kunde vara, visade sig vara värre, det gick ej vare sig med tvättning eller upphettning och icke ens genom att tillföra emanation från en annan individ. Till min överraskning fann jag emellertid, att den person, som avgivit emanationen, kunde utsläcka densamma genom att upprepa förfarandet. Vid ett tillfälle kom jag dessutom underfund med att mor och barn kunde utsläcka varandras emanationer. Av vidare undersökningar framgick att föräldrar och barn kunde utsläcka varandras emanation, men detta gällde däremot inte syskon sinsemellan och givetvis inte heller föräldrar. Utsläckningen kunde endast ske vertikalt, men icke horisontellt. I och med detta var ju metodens användbarhet för faderskapsbestämning given.

Uppfångades mänsklig emanation i ett strålrör, kunde denna i sin ordning sändas ut som strålning på obegränsade avstånd och konstateras med rutan. Om två dylika rör med emanation av samma individ riktades mot varandra, utsläckte de varandra, oberoende av avståndet.

Jag hade funnit, att om jag jordade mig genom att t ex vidröra

ett vattenledningsrör, var jag under en viss tid, omkring 15 min., oförmögen att få rutan att slå. Jag blev vad jag kallat »slagruteblind». Jag fattade saken så att kroppen var uppladdad med ett visst kvantum emanation, som bortleddes till jorden, och

att det sedan tog den angivna tiden för att den skulle kunna regenereras. Det visade sig emellertid att olika personer hade olika regenerationstid. En tvååring t ex hade 4, en 5-åring 7, en 15-åring 13 och en 21-åring 16 min. Vid åldrar över 50 år sjönk åter kurvan något. Emellertid visade det sig att sjuka eller svaga personer kunde ha en abnormt kort regenerations tid, en eller annan minut eller det kanske endast rörde sig om sekunder. Här tycktes ju skymta en konkurrent till metoden med blodsänkan. '

Ett annat försök gjordes. Det syntes mig att kunde genom jordning kroppens uppladdning ledas bort, borde detta även kunna ske till en kvantitet vatten, åtminstone i någon mån, allt givetvis beroende på vattenkvantitetens storlek. Jag gjorde ett försök med en liten vatten

kvantitet - ett dricksglas, i vilket jag placerat en tesked. Då jag vidrörde denna blev jag slagruteblind omkring en kvarts timme. Tydliggen hade hela min uppladdning absorberats av vattnet. Drack jag sedan ur vattnet försvann efter några sekunder slagruteblindheten. Då uppladdningen tycktes kvarstanna i vattnet under obegränsad tid, blev det möjligt att ladda upp en hel serie vattenglas, och konsumerade jag dessa på en gång kunde ingenting hindra rutan att slå även om någon slagpunkt icke förefanns.

Jag återkommer till tvåfinger- eller V-bestrålningen, som jag berört i ett tidigare sammanhang. Denna bestrålning visade sig vara effektiv då det gällde att neutralisera ett med bestrålning infekterat område eller en strålningsring e. d. Bestrålningen utfördes med lång- och pekfingerarna. Mot strålämnen hade metoden ingen effekt och således ej mot med blyerts ritade figurer då dessa själva utsända strålning. Någon förklaring till denna effekt lyckades jag icke finna, men tillskrev den någon specifik egenskap hos den mänskliga emanationen. På detta stadium av mina forskningar gjorde jag den märkliga upptäckten, att om jag ovanför ett papper ritade med en blyerts exempelvis en cirkel eller ett hakkors, så reagerade rutan för denna abstrakta figur, som om ritningen verkligen utförts på papperet. Denna effekt tycktes vara bestående under obegränsad tid, men kunde utplånas medelst V-bestrålning. Denna egendomlighet tycks vara besläktad med vad prof. S. W. Tromp i sin »Psychical Physics» benämner »Shadow Phenomenon», som han försöker förklara som en effekt av »electric aura», vilket emellertid icke verkar övertygande.

Vid ungefär detta stadium av mina undersökningar kom det till min kännedom att en högt uppsatt biblioteksman intresserade sig för mina undersökningar och erbjöd sig, om jag kontaktade honom, att lämna mig uppgift på en del litteratur i ämnet, som kanske skulle kunna intressera. Jag begagnade mig givetvis, av det vänliga erbjudandet, och vi överenskommo att jag skulle besöka honom följande dag mellan kl. 11 och 11.30. Emellertid ville jag gärna demonstrera något av mina resultat vid besöket. och valde då att konstatera tillvaron av långdistansstrålning med hjälp av rutan. För att få denna sak arrangerad beordrade jag telegrafiskt min medhjälpare på västkusten, som disponerade ett strålrör, att rikta detta mot Stockholm kl. 8 på morgonen och avbryta sändningen precis kl. 11.15. Jag bereddes då tillfälle att dels demonstrera att rutan slog utan avbrott medan strålningen pågick, dels att rutan upphörde att slå, då strålningen avbröts vid nämnda klockslag. Jag var

uppe kl. 8 följande morgon för att kontrollera att mannen utfört det telegrafiska uppdraget, 'vilket visade sig vara fallet, då rutan slog utan uppehåll. Kl. 11 infann jag mig på ort och ställe, provade rutan i vestibulen och konstaterade att allt var i sin ordning samt anmälde min ankomst. Jag fick nu tillfälle att diskutera slagrutans ev. utnyttjande inom magin och de primitiva religionerna, särskilt med tanke på den roll hakkorset spelat vid mina undersökningar, förutom en del andra iakttagelser jag gjort som också kunde tyda på något sådant. Rutan slog fortfarande utan att kunna hejdas, men klockan närmade sig 11.15, och vi sutto båda med våra klockor för att kontrollera, att rutan verkligen skulle sluta slå vid nämnda tidpunkt, som jag uppgivit. Så skedde emellertid inte. Rutan fortsatte att slå, och först kl. 11.19 blev det lugnt och sändningen var tydligen avbruten. Jag sökte förklara saken med att. mannen, som skötte strålröret på västkusten, sannolikt hade en klocka som gick efter, vilket accepterades, och jag fick det intrycket att min demonstration gjort ett visst intryck.

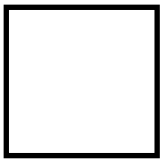
Dagen efter ingick ett brevkort från min medhjälpare på västkusten, där han meddelade, att han tyvärr icke erhållit mitt telegram förrän vid trettontiden, varför han sålunda icke varit i tillfälle att ordna någon strålsändning mellan de tidpunkter jag angivit.

Detta var ingenting mindre än en katastrof! Jag insåg ju ögonblickligen att detta var ett grundskott icke endast ifråga om min nya strålningsfysik, utan även då det gällde mina biologiska och medicinska rön samt egendomligheter rörande metallsalterna, som jag av utrymmesskäl i det föregående inte berört. Det var uppenbart, att jag varit föremål för ett gigantiskt självbedrägeri, där sannolikt självsuggestionen spelat en dominerande roll.

Jag satte omedelbart igång med kontrollprov. I den apparat med graderad skala, där jag kunde avläsa våglängden hos strålningen från strålrör, gjorde jag jämförande försök mellan ett grafitrör och ett blindrör, d v s ett rör utan laddning, båda maskerade. Det visade sig då, att ibland gav det ena röret 76 cm våglängd, ibland det andra. Till detta kom att om jag högt uttalade en order om att våglängden skulle vara t ex 94 cm så slog rutan när apparaten visade denna våglängd, oavsett om det laddade eller oladdade röret var placerat i densamma. Ytterligare kontrollförsök gjordes med enahanda resultat, och det var uppenbart, att intet av de områden, på vilka jag förirrat mig, förskonats för vilseledande inflytanden. Då det till yttermera visso visade sig att jag kunde kommendera rutan att slå eller icke slå och att den villigt lydte order och att jag endast behövde peka på marken med ett finger eller rita en cirkel eller hakkors i luften, för att därunder skulle uppstå en slagpunkt, tycktes nu ingen tvekan böra råda om, att inte rutan dirigerades av krafter, vilka på ena eller andra sättet stod i samband med självsuggestion. Även jag började nu starkt luta åt den åsikten, att alltsamman kunde hänföras till »omedvetna, krampaktiga rörelser i händerna», som haft många förespråkare. Jag lade slagrutan på hyllan och ansåg detta problem för mitt vidkommande vara ett avslutat kapitel.

Ett par månader gick, och jag ägnade icke många tankar åt slagruteproblemet. Det var dock en sak som då och då gjorde mig fundersam. Varför upphörde inte rutan att slå exakt kl. 11.15 vid den relaterade demonstrationen, utan först kl. 11.19? Jag var ju inställd på att sändningen skulle upphöra kl. 11.15 och enligt min nyförvärvade övertygelse, att det var självsuggestion som låg bakom det hela, borde rutan sluta att slå när min klocka visade detta klockslag. Hur skulle denna tidsdifferens på 4 minuter kunna förklaras?

Jag plockade åter fram min slagruta och fortsatte mina försök, dock helt och hållet avgränsade till att söka finna sambandet

mellan självsuggestion och rutans mekanik. Möjligheterna härför voro nu kanske större sedan jag kunde se klart på problemet utan att förvillas av tanken på dunkla naturkrafterns inflytande.

Först ägnade jag emellertid mitt intresse åt att söka komma till rätta med

slagroteblindheten.

Vid det första kontrollprovet efter »katastrofen» med maskerade strålrör, avbröts detta försök av att rutan helt resolut vägrade slå, sedan det visat sig, att den några gånger givit felaktiga utslag. Slagroteblindhet hade inträtt. Jag fick det intrycket att undermedvetandet desorienterats och vägrade fungera.

Som i ett tidigare sammanhang omnämnts visade sig rutan lyda kommando att slå! eller slå inte! Jag gjorde försöket med att kommendera: slå! - slå inte! - slå! - slå inte! etc. Med andra ord, jag gav rutan order och kontraorder. Resultatet blev slagroteblindhet.

Jag hade funnit att rutan slog för en orangefärgad eller blå papperslapp, men inte för en röd eller grön. Placerade jag nu t ex en orangefärgad och röd papperslapp jämsides, slog inte rutan, slagroteblindhet hade inträtt, som varade 15-20 minuter. Här var ett fall analogt med order och kontraorder (M).

Det hade visat sig, att om handflatorna ingneds med ättika uppkom slagroteblindhet. Gjordes emellertid provet i mörkrum, där ättika och vatten fanns tillgängliga, men där jag icke kunde ange vilken vätska händerna ingneds, visade sig vatten kunna ge blindhet, men ättika däremot kunde visa sig överksam. Att observera är, att åtgärder vidtagits för att lukten av ättika ej skulle kunna urskiljas. Här förelåg således ett bevis för, att det var självsuggestionen som spelade in.

Av de här relaterade tre

första fallen framgår, att den faktor som ger impulsen till att rutan slår - av mig antagen vara undermedvetandet - kan sättas ur funktion, kan förlamas för en viss tidsperiod vid motstridiga direktiv. I det sistnämnda fallet är det svårt att finna anledning till att ättika givit upphov till slagroteblindhet. Sannolikt har detta även tillfällighet blivit fallet och sedan blivit bestående.

En hel del undersökningar gjordes för att finna ett medel mot slagroteblindheten, då denna verkade hämmande på mitt experimentarbete, och slutligen kröntes detta med framgång. Svängde jag runt med armarna, så att blodet av centrifugalkraften pressades ut i händerna, försvann blindheten. Samma resultat visade sig sedan kunna uppnås genom att massera blodet mot händerna.

Ett generellt botemedel mot slagroteblindhet visade sig vara att ingnida handflatorna med endast en aning olja. Denna fettmängd är tillräcklig för att rutan åter skall reagera fullt normalt.

Jag hade funnit, att om jag eggade upp rutan att slå genom upprepade uppmaningar à la Coué, så blev den oregerlig och slog oavbrutet, utan att ta hänsyn till stoppororder. Tog jag tiden då sådan gavs, visade det sig, att det tog ca 5 min. innan rutan slutade slå, eller ungefär den eftersläpning som konstaterades vid demonstrationen av långdistansstrålningen. Tillvaron av eftersläpning ansåg jag genom detta försök konstaterad. Denna eftersläpning visade sig kunna avbrytas genom att armarna hölls uppsträckta några ögonblick eller genom att blodet masserades från händerna.

S L A G R U T A N

Fortsättning i nästa Slagrutan med

Slagrutans mekanik

Hos materialförvaltaren

kan Du köpa tröjormed SSF:s märke. Blå, vit, tonad.

Självhäftande SSF-märken.

Dekaler. Pekareböcker.

Pekare. Slagrutator,

Äldre exemplar av Slagrutan.

Rekryteringspåsar mm.

Skall Du ha kurs, infoträff eller liknande; prata med Rolf K först.

Rekryteringspåse

Påse med SSF-lögotyp innehållande

2 Slagrutan (äldre och nyare)

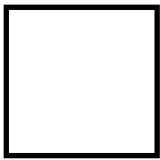
1 par pekare

Pekarehandboken

MEDLEMSSKAP 1 ÅR

Säljes för 250 kr.

Beställes hos Rolf K

(Bild sidan 11)

Torsdag 23/4 Kl. 19.00 möte på
MULAN

Torsdag 4/6 Kl. 19.00 möte på MULAN

”Det finns hopp för mänskligheten!

Det startade med en idé om att pryda vår trädgård med en damm och ett litet vattenfall. Ganska snart efter att projektet påbörjats fick det på ett underligt sätt ett eget liv och växte av en egen kraft, till något oändligt mycket större.

Ingredienser som Egyptens pyramider, Maya-folkets världsbild, skrivkonst och kalendersystem, kabbalan och Livets träd, kinesisk visdom och tradition med de fem grundläggande elementen och den periodiska energin uttryckt i Yin och Yang-symbolen, element ur den fornnordiska världsbilden allt i kombination med vatten.

Vatten som är ett nödvändigt och ofrånkomligt element i livets uppkomst och fortvarighet på vårt gemensamma jordklot. Vatten, bestående av en av de enklaste molekylerna (H₂O) vi känner, har ett stort och förunderligt register av egenskaper, där dagens vetenskap bara skrapat på ytan.

Samtidigt med den praktiska byggandet av trädgårdsutsmyckningen uppstod en mängd synkronistiska sammanträffanden (meningsfull slump!) där jag kom i kontakt med personer, seminarier, böcker och internetkontakter som allt samverkade i en bestämd riktning.”

Ovanstående skriver Jan i inledningen till sitt arbete Jag tror att vi som lever just nu upplever ett än större paradigmskifte inom mänsklighetens historia än det som startades av Copernicus, Kepler och Galilei och som tog 150 år – och vi kommer att uppleva förändringen mångfalt snabbare idag!! Ett paradigmskifte som innebär att vi på ett helt annat sätt än idag blir medvetna om människans (kropp, själ och ande) roll i skapelsen och att vi **som individer** har oändligt mycket större **möjligheter** och **ansvar** att påverka vår egen och våra medlevande varelsers framtid än vi någonsin trott!!

Du som är intresserad av att få mer information omkring ”trädgårdsprojektets” tillblivelse och varför det är en **”FREDSPYRAMID”** eller har idéer, synpunkter och tips hur jag kan gå vidare med mitt experiment, är väldigt välkommen att kontakta
S L A G R U T A N

Vidare har jag stort intresse av att komma i kontakt med personer som på olika sätt har utvecklat metoder att ”mäta” vattnets egenskaper i avseende på subtila energitillstånd och vattnets förmåga att också påverkas av energier från såväl levande varelser som på annat sätt (ljudvibrationer, text, bild – och detta på ett enklare sätt än Masuro Emotos iskristallfotografering). Har någon tips?

Vi får se om vi publicerar mer av Jans arbete längre fram i Slagrutan. Jag avser att göra ett studiebesök i Jans trädgård och försöka känna vilka energier som samlats. Är Du västkustbo och intresserad så kan vi kanske göra ett gemensamt beök någon gång under sommaren. Hör av Dig till 0523-66 25 92 eller agne.olausson@slagruta.org. Åker Du på egen hand så ring Jan Mobil: 0702 – 89 89 02 eller skriv på Email: jan.jutander@telia.com

Du som skrivit **Med vinkelpinnar på mitt sätt.** Hör av Dig till redaktören. Allt utom rubriken är oläsbart.

Kände Du Arne Groth?

Alla rutgängare har väl hört talas om Arne Groth. Många har gått kurs hos honom eller hört hans föredrag. En del var vän med honom. SSF har inget om honom.

Vi försöker få ett arkiv med slagrutematerial. Arne är hopplöst underrepresenterad. Har Du någon videoinspelning, ljudupptagning, fotografier, anteckningar, kurskompendium eller annat om Arne så tar vi tacksamt emot det till arkivering i Örebro. En del kan vi kanske använda till Slagrutan och till nätsidorna.

Känner Du någon annan?

Känner Du till någon annan rutgängare eller intressant person så tänk på att arkivet finns. Tyvärr finns det mycket värdefullt material som har gått till tippen vid flyttningar eller dödsfall. Hur är det med Dina egna anteckningar som Du gjort?

Sommar och höstmöten

Gör ett möte där Du bor.

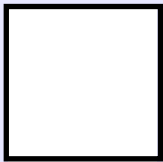
Leta reda på lokal.

Gör programmet som Du vill ha det.

Inbjud Dina SSF-medlemmar.

Du får allt stöd Du önskar från styrelsen.

Ring Agne 0523-66 25 92 för info.

Kinnekulle-Rutan

De Fyra Elementen

på Kinnekulle den 13-15 mars 2009

Mars lördag 21 kl. 11.00

Samling Holmestads Kyrka

Inventering och mätning av ett system av stenringar. Andlig rening av platsen.

Egen matkorg gäller. Ingen föränmälan. Inställt vid busväder

April lördag 18 kl 11.00

Samling Hangelösa Kyrka

Vidare färd till Brakelund där vi mediterar och mäter energier. Renar platsen.

Egen matkorg gäller.

Anmälan till Helena 0511-53387

Maj lördag 9 kl. 11.00

Vi utför en fullmåneceremoni.

Plats bestäms senare.

Slagrutan Tvärs

Torsdagar kl. 18.30 enl. nedan

Plats: [Rostahemmet](#) om inget annat anges

Rostagatan 34 ÖREBRO

2 april Årsmöte och efter årsmötet Orber

Vi har vid ett flertal tillfällen konfronterats med fotografier där att antal orber förekommer. Är det verkligen så att det rör sig enbart om dammpartiklar eller kan det ligga även något annat bakom?

Ta med dina fotografier om du har sådana.

7 maj Utflykt till Skevisund

Här finns det utöver en rad gravplatser även: origopunkt, sexkantsfönster, treudd, bautastenar, vattenådror och –pelare (riktiga och manipulerade), signallinjer och leylinjer. Här kan du testa dina kunskaper med AGS-systemet.

Träffpunkt: Skevisunds fornminnesområde kl. 17.00

11 juni Utflykt till Hällkistan i Hällabrottet

Vi besöker ett grav- och kultplatsområde i Hällabrottet.

Det är meningen att vi den här gången inte enbart skall undersöka

hällkistan utan försöka att komma underfund med vad mer som kan ha funnits vid den här kultplatsen.

Skånska Slagruteföreningen

hemma på tomten i Onsala. Onsala ligger strax söder om Göteborg. Jan skriver längre fram i sitt omfattande arbete:

KONTAKTER

Nedan angivna personer ansvarar själva för kunskap och utförande!

FÖRENINGAR

Kinneulle Rutan	Götene	0511-533 44	0511-533 87
Slagrutan Tvärs	Örebro	019 - 24 07 96	
Skånska Slagruteföreningen	Rydsgård	0411 - 44 157	
JiS Jordstrålningssällskapet i Stockholm		08 - 590 333 71	
Jordstrålningscentrum	Stockholm	08 - 510 110 25	

VI UTBILDAR OCH INFORMERAR

Agne Olausson	Lysekil	0523-66 25 92,	Biodling och Jordenergier, Nybörjarkurser
Slagrutan Tvärs	Örebro	019 - 24 07 96	Kurser, Föredrag
Svante Lindström	Uddevalla	0522 - 721 88	Kurser
Benny Karlsson	Tranemo	0325 - 760 14	Kurser, Föredrag
Gun-Britt Nilsson	Åmål	0532 - 156 09	Kurser, Föredrag
Jordstrålningscentrum	Stockholm	08 - 510 110 25	Kurser, Föredrag

VI UNDERSÖKER DITT HEM OCH DIN HÄLSA

Rolf Kjellström	Stockholm	08 - 35 82 10	Benny Karlsson	Tranemo	0325-760 14
Svante Lindström	Uddevalla	0522 - 721 88	Per-Uno Fransson	Västerås	
021 - 13 72 7	Gun-Britt Nilsson	Åmål	0532 - 156 09	Magnus Bråthen	
Uddevalla	070 - 22 70 423				
Rolf Heinemann	Örebro	019 - 24 07 96	Bertil Pettersson	Örkelljunga	
0435 - 46 11 28					
Peter Westergård	Fagersta	0223 - 109 22	Eva Kathriner	Rättvik	0248 - 401 84
Aldo Olsson	Lönsboda	0479 - 510 26	Paul Holmberg	Götene	0511-34 00 3
Enar Rådberg	Degerfors	0586 - 418 32	Jordstrålningscentrum	Stockholm	08 - 510 110 25

Lokala kontakter

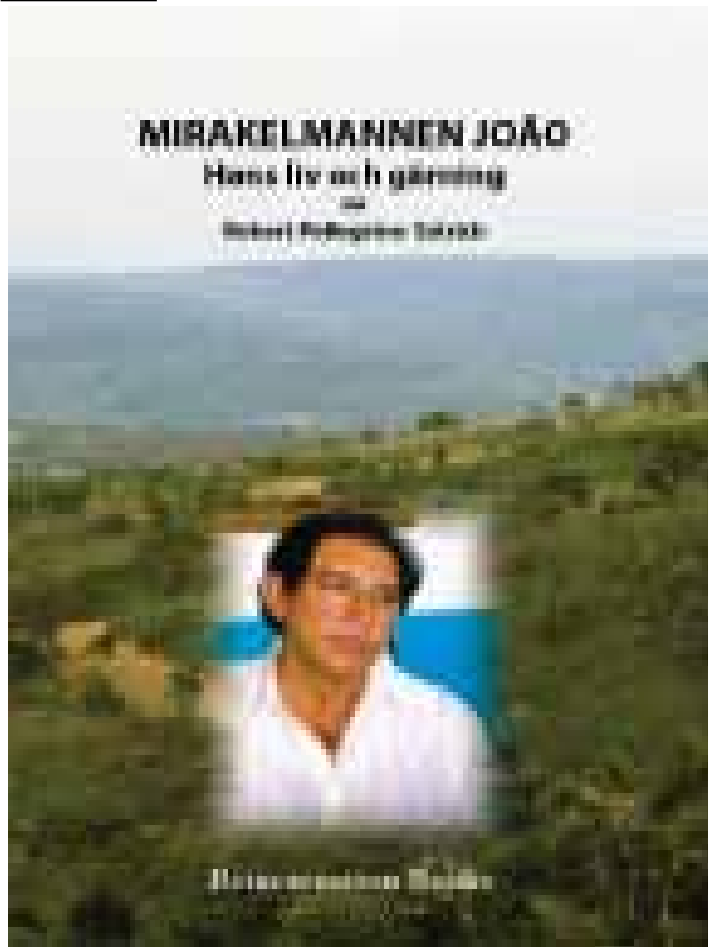
Bohuslän:	Agne Olausson	0523 - 66 25 92
Skaraborg:	Helena Frykstrand	0511 - 533 87
Närke:	Rolf Heinemann	019 - 24 07 96
Dalsland:	Maud Strömbergsson	0530 - 128 82
Stockholm:	Åke Pihlgren	08 - 590 333 71
Skåne:	Mats Borgström	0411 - 441 57

Kan Du vara **kontaktman i Ditt område?**

Nya böcker.

Tips om nya eller gamla intressanta böcker skickar Du till redaktören.

Beskriv dem gärna.

Vill du veta mer om João, hans liv och gärning så ska du läsa boken **Mirakelmannen João** av Robert Pellegrino-Estrich.

Detta är den första bok som beskriver denne hängivne mans liv och gärning och det som ligger bakom hans livslånga insats. Boken är på 150 sidor och gavs ut 2008.

Sätt in 120 kronor på plusgiro **196635-7** Reincarnation Books så kommer den portofritt. Du kan också skicka epost till info@reincarnationbooks.se.

Glöm inte att ange namn och adress.

Sesidan 6

Vägledning 2- Att möta det oväntade

I denna första del berättar hon om de stora förändringar som kommer att ske på Jorden. En del av dessa kommer att vara smärtsamma och tvinga oss att lägga om vårt sätt att leva. Men av Anna Berg och Jesus Kristus Sananda får vi råd om hur vi ska hantera kriser och förändringar. Vi får också veta hur vi själva kan påverka utvecklingen i en positiv riktning genom att fokusera på det ljusa i stället för att göda konflikterna med vår energi. Din glädje påverkar världsalltet!

Vägledning 3 – Kärlekens energier

Här får vi råd om hur vi ska hantera relationerna i vårt liv, hur vi ska kompromissa och lösa konflikter. Att hitta och hålla ett av de tre huvudfokus som en människa har för sitt liv är mycket viktigt. Sananda beskriver också de höga energier som styr våra liv, som kärlekens, och hur dessa energier kan hjälpa oss att fatta viktiga beslut och klara kriser i livet. Här beskrivs hur kärleken och olika slag av kosmisk energi styr våra liv. Du lär dig använda ”den innersta kärnans energi”, en kraft på en hög frekvens som kan hjälpa dig dagligen.